

Postanowienie z dnia 20 grudnia 2001 r.

III KKO 11/01

Prawo do zasiłku przedemerytalnego ustala i przyznaje starosta (art. 37o ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56 ze zm.) w wyniku postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek zainteresowanej osoby (art. 37l ust. 1 tej ustawy), w ramach którego - na podstawie przedłożonej dokumentacji - organ ten dokonuje także oceny, czy wnioskodawca spełnia przewidziane prawem wymagania warunkujące przyznanie takiego zasiłku (art. 37j ust. 1 pkt 2 oraz art. 37j ust. 1a tej ustawy).

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości Janina Dąbrowiecka, przedstawiciel Ministra Pracy i Polityki Społecznej Ewa Gałuszyńska.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2001 r. na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Czesława C. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego o właściwość między Powiatowym Urzędem Pracy w K. a Sądem Rejonowym-Sądem Pracy w K. w przedmiocie wydania zaświadczenia o pracy w warunkach szkodliwych

p o s t a n o w i ł:

u z n a ć, że właściwym dla rozstrzygnięcia wniosku Czesława C. o przyznanie zasiłku przedemerytalnego jest Starosta K. (art. 37o w związku z art. 37j ust. 1 pkt 2 i ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu - jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56 ze zm.).

U z a s a d n i e n i e

Czesław C. zwrócił się do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym pismem z dnia 18 października 2001 r. (data wpływu: 23 października 2001 r.)

z wnioskiem o rozstrzygnięcie negatywnego sporu kompetencyjnego w sprawie o wydanie zaświadczenia potwierdzającego, że w okresie od dnia 17 maja 1971 r. do dnia 28 kwietnia 1987 r. pracował on jako dekarz-blacharz w warunkach szkodliwych w nie istniejącym już obecnie Przedsiębiorstwie Budownictwa Komunalnego w K. Do swego wniosku zainteresowany załączył:

Po pierwsze - postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w K. z dnia 21 września 2001 r. [...], w którym Sąd ten postanowił „stwierdzić swą niewłaściwość do rozpoznania sprawy i przekazać ją do rozpoznania Powiatowemu Urzędowi Pracy w K.”, przy czym równocześnie w uzasadnieniu tego postanowienia Sąd stwierdził w szczególności, że: „Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 3. 11. 1994 r., I PZP 45794, OSNAPiUS 1995 nr 6, poz. 74, pracownikowi nie przysługuje roszczenie przeciwko zakładowi pracy o ustalenie wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach w celu uzyskania zasiłku dla bezrobotnych do czasu nabycia prawa do emerytury.” „Przyznania prawa do zasiłku przedemerytalnego dla bezrobotnych można dochodzić w trybie administracyjnym przed PUP na podstawie zgłoszonych dowodów, nie wyłączając dowodów z zeznań świadków. Urząd Pracy dokona samodzielnej oceny pracy wykonywanej przez powoda w Przedsiębiorstwie Budownictwa Komunalnego w K. W przypadku odmownej decyzji Urzędu Pracy, osobie ubiegającej się o zasiłek służy prawo odwołania się w drodze postępowania administracyjnego”.

Po drugie - pismo Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 10 października 2001 r. [...], podpisane przez zastępcę kierownika tego Urzędu, w którym „Powiatowy Urząd Pracy w Kościerzynie informuje, że jest niewłaściwy do rozpatrzenia tej sprawy. Zgodnie z art. 37j ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56 ze zm.), okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach uwzględniane są po przedłożeniu odpowiedniego świadectwa wystawionego przez zakład pracy, bądź na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu”.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Art. 37o. ust. 1 ustawy z dnia 14. 12. 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu stanowi wyrażnie, że: „Prawo do zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych ustala i przyznaje starosta, a wypłaca je powiatowy urząd pracy”.

Oznacza to, że w rozpoznawanej sprawie ustalenie tego, czy wnioskodawca - Czesław C. spełnia określone w art. 37j. ust. 1 pkt. 2 oraz art. 37j. ust. 1a. ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu wymagania prawne, które uzasadniają przyznanie mu zasiłku emerytalnego, w tym także ustalenie, czy spełnia on wymaganie dotyczące „co najmniej 15 lat wykonywania prac uznanych w przepisach emerytalnych za zatrudnienie w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, należy do Starosty K. w postępowaniu wszczętym na wniosek zainteresowanego (art. 37l. ust. 1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu), „po przedłożeniu odpowiedniej dokumentacji”.

Nota bene, w rozpoznawanej sprawie, stosownie do dyspozycji art. 65 § 1 KPA, Powiatowy Urząd Pracy w Kościerzynie, do którego zwrócił się wnioskodawca o załatwienie przedstawionej sprawy, obowiązany był niezwłocznie przekazać wniosek zainteresowanego - Czesława C. celem jego załatwienia do Starosty K. i równocześnie miał obowiązek zawiadomić o tym wnioskodawcę.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym na podstawie art. 190 § 1 KPA orzekło jak w sentencji.

=====